

CRT - CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובע Shalom Sandor Dothan

בעניין חשבונו של David Deutsch

מס' תביעה: 004876/MG

גובה המענק: 49,375.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתו של שלום דותן (להלן "התובע") לחשבונו של דוד דויטש (להלן "בעל החשבון") בסניף ציריך של בנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל ההחלטות בנוגע למענקים מתפרסמות. במידה שהתובע יוותר על חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה זה, שמו של הבנק בלבד נשמר חסוי.

מידע שהוגש על ידי התובע

התובע הגיש טופס תביעה בו זיהה את בעל החשבון כאביו, דוד דויטש, אשר נולד ב 1 באוגוסט 1884 בהונגריה ואשר נשא לאולגה מרים דויטש, מבית בירינגר, ב 1919 בהונגריה. התובע ציין שאביו, שהיה יהודי, התגורר בקפובר, ועבד כעורך דין פרטי. התובע הוסיף שב 1944 אביו נשלח על ידי הנאצים לאושוויץ, מקום בו נהרג. התובע הגיש כמה מסמכים, הכוללים את תעודת הלידה שלו, בה מופיעים שמם של הוריו, ומכתב מן ה 30 בנובמבר 1951, ממשרד הפנים הישראלי, בו צוין ששמו השתנה מדויטש לדותן. כמו כן, התובע הגיש מכתב שנשלח אליו על ידי בנק המזרחי בתל אביב, מתאריך 12 בינואר 1939, ובו מודיעים לו שהבנק בציריך העביר סכום של כ 428.00 לירות סטרלינג, לחשבון שנפתח בתל אביב על ידי אביו של התובע, דוד דויטש, לטובת התובע ואביו. התובע ציין שנולד ב 26 בספטמבר 1920 בקפובר.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות תדפיס של מאגר המידע של הבנק. לפי רשומות הבנק, בעל החשבון היה דוד דויטש, אשר התגורר בקפובר, הונגריה, ובעלת ייפוי הכוח היתה אולגה דויטש. המבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבונות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקיבלו מהוועדה

העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP"), ציינו שבעלת ייפוי הכוח התגוררה בקפובר. רשומות הבנק מראות שבבעלות בעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע. לפי רשומות הבנק, החשבון נפתח ב 1930.

רשומות הבנק לא מראות מתי נסגר החשבון, למי שולמה היתרה או מה היה הערך של חשבון זה. מבקרי ICEP שחקרו את הבנק הזה לא מצאו את החשבון הזה במערכת של החשבונות הפתוחים של הבנק, מה שנתן להם להניח שהחשבון נסגר. מבקרים אלה ציינו שלא מצאו עדות לפעילות בחשבון הזה אחרי 1945.

אין הוכחות ברשומות הבנק על כך שבעל החשבון, בעלת ייפוי הכוח או יורשיהם סגרו את החשבון וקיבלו את היתרה.

בחירת ה CRT

זיהוי בעל החשבון

התובע זיהה באופן מספק את בעל החשבון. שמות אביו ואמו מתאימים לשמות שפורסמו לגבי בעל החשבון ובעלת ייפוי הכוח. התובע זיהה את עיר מגוריו של אביו, מידע המתאים למידע שפורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק. התובע הגיש מכתב שנשלח אליו על ידי בנק המזרחי בתל אביב, מתאריך 12 בינואר 1939, בו זוהו שם הבנק והסניף, מידע המתאים למידע שלא פורסם, הכלול ברשומות הבנק. על מנת לבסס את תביעתו, התובע הגיש כמה מסמכים, הכוללים את תעודת הלידה שלו, בה צוין שהוא נולד בקפובר, הונגריה, שהוריו היו דוד ואולגה דויטש, ומכתב מן ה 30 בנובמבר 1951, ממשרד הפנים הישראלי, בו צוין ששמו השתנה מדויטש לדותן.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובע הוכיח באופן מספק שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובע ציין שבעל החשבון היה יהודי ושהוא נהרג באושוויץ.

קשר משפחתי עם בעל החשבון

התובע הוכיח באופן מספק שבעל החשבון היה קרוב משפחה שלו כאשר הגיש את תעודת הלידה שלו ואת תעודת הנשואים שלו, בהם צוין שאביו היה דוד דויטש, מקפובר, הונגריה. אין כל מידע לפיו לבעל החשבון יורשים נוספים בחיים.

בעניין תשלום בעבר של היתרה

במקרה הנוכחי, יש עדות להעברת סכום של 428.00 לירות סטרלינג מחשבון בציריך לחשבון בפלסטין שנפתח לטובת התובע ב 12 בינואר 1939, אבל אין הוכחה שסכום זה שיקף את מלאו הערך של החשבון. בנוסף, הנאצים כבשו את הונגריה ב 1944 ושלחו את בעל החשבון לאושוויץ, מקום בו הוא נהרג. כמו כן, אין עדות על כך שהחשבון הנדון נסגר על ידי בעל החשבון ולא נמצא עדות לפעילות בחשבון הזה אחרי 1945. מכוון שב 20 בינואר 1939 הוטלו תנאים להשגת ויזות כניסה לשוויץ, מכוון שבעל החשבון נהרג באושוויץ ב 1944 ומכוון שלא היה ביכולתם של יורשיו לקבל מידע מן הבנק אודות החשבון לאחר מלחמת העולם השנייה בשל הנוהג בבנקים השוויצרים להימנע מלמסור מידע או למסור מידע שגוי בנוגע לחשבון בתגובה לבקשת מידע על ידי בעלי חשבונות, זאת בשל חשש מחבות כפולה; ומכוון שניתן ליישם

את חזקות (ח), (ט) ו (י) שבסעיף 28 של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין") (ראה נספח א'), המסקנה שעליה מגיעה ה CRT היא שאפשר לקבוע באופן מספק שבעל החשבון, בעלת יפוי הכוח או יורשיהם לא קיבלו את תקבולי החשבון. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה CRT מספר הנחות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קיבלו את היתרה שבחשבונות.

יסוד המענק

ה CRT קבע שיש מקום לפסוק מענק לטובת התובע. ראשית, התביעה הינה קבילה בהתאם לאמות המידה המפורטות בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובע הוכיח באופן מספק שבעל החשבון היה אביו, וקשר זה מצדיק את המענק. שלישית, ה CRT קבע באופן מספק שבעל החשבון, בעלת יפוי הכוח או יורשיהם לא קיבלו בעבר את הכספים שבחשבון הגדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון אינו ידוע, כמו במקרה זה, חישוב ערכו הנוכחי נעשה בעזרת הערך הממוצע של חשבון מאותו סוג בשנת 1945. לפי חקירת ICEP, ב 1945 הערך הממוצע של חשבון מסוג בלתי ידוע היה 3,950.00 פרנקים שוויצרים. הערך הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלתו במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 131(1) של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הסופי של המענק הוא 49,375.00 פרנקים שוויצרים.

הקף המענק

על התובע לדעת שבהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה CRT ימשיך ויחקור את תביעתו כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתו לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה CRT פוסק מענק זה כדי לקבל את אישורו של בית המשפט ואת התשלום על ידי הממונים המיוחדים.